

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552
sídlem Na Valech 3, 400 01 Ústí nad Labem

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

za účasti osob

zúčastněných na řízení: 1) **Povodí Labe, státní podnik**, IČO: 70890005
sídlem Víta Nejedlého 951/8, Slezské Předměstí, 500 03 Hradec Králové
2) **Severočeská vodárenská společnost, a.s.**, IČO: 49099469
sídlem Přítkovská 1689, 415 50 Teplice
3) **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2022, č. j. KUUK/134422/2022,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. 9. 2022, č. j. KUUK/134422/2022, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení 1), 2) a 3) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2022, sp. zn. MMUL/OŽP/VHO/190448/2019/KolS/J-974, ev. č. 134291/2022, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo Severočeské vodárenské společnosti, a. s. (dále též jako „žadatel“) povoleno vypouštění odpadních vod do vod povrchových z kanalizačního systému v Ústí nad Labem - Vaňově nezakončeného čističkou odpadních vod.
2. Současně se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobce namítal, že žalovaný obecně hodnotil správně věc prizmatem účelu právní úpravy, ovšem v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) z jeho rozhodnutí nelze zjistit, jakými úvahami se při svém hodnocení řídil. Dle žalobce totiž není jasné, proč lze při zohlednění účelu zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění účinném do 31. 12. 2023, (dále jen „vodní zákon“) v tomto konkrétním případě opětovné prodloužení platnosti dotčeného povolení rozumně a důvodně považovat za „výjimečný případ na nezbytně nutnou dobu“. Dle žalobce je další dlouhotrvající vypouštění odpadních vod do řeky Labe a jejích přítoků v rozporu přinejmenším s veřejným zájmem na ochraně povrchové vody, zlepšení jakosti povrchových vod a ochraně vodních ekosystémů.
4. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že podmínky dle § 38 odst. 14 vodního zákona (výjimečnost případu a povolení pouze na nezbytnou dobu) jsou naplněny tím, že probíhá projekční příprava a realizace technických opatření nezbytných pro připojení stávajících zdrojů odpadních vod na kanalizaci zakončenou centrální čistírnou odpadních vod a s tím spojené zrušení dosud legálně provozovaných volných výústí stávající kanalizace pro veřejnou potřebu, na kterou odkazovaly správní orgány. Žalobce zdůraznil, že se žalovaný nevěnoval podstatným okolnostem daného případu, přestože jde již o několikáté prodloužení povolení a je zcela nezřetelná budoucnost stavu věci.
5. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí v předmětném řízení (žalovaný první rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení – poznámka soudu) uvedl: „V tomto ohledu bylo předně namístě odůvodnit, v čem spočívá právě v daném případě výjimečnost vypouštění odpadních vod nad rámec limitů vyplývajících z nařízení vlády, opravňující ve smyslu § 38 odst. 14 vodního zákona k jeho povolení (nutnost odůvodnit splnění této podmínky je o to naléhavější, že se jedná o prodloužení povolení již 3x opakované, což naopak splnění tohoto zákonného předpokladu může ve skutečnosti zpochybňovat).“
6. Žalobce poukázal na skutečnost, že vodoprávní úřad v rozhodnutí ze dne 2. 2. 2016, jímž bylo povolení prodlouženo, uvedl, že žadatel požaduje prodloužení na nezbytnou dobu do odstranění nedostatků, a to do 31. 12. 2019. Je tedy dle žalobce zřejmé, že žadatel termín odstranění dotčených volných výústí opakovaně oddaloval a předkládal další a další termíny

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odkladu jako „nezbytné“. Žalobce má za to, že správní orgány nemohou připustit opakované prodlužování údajně nezbytné doby pro odstranění výustí a fakticky tím umožňovat dlouholeté obcházení obecně závaznými normami stanovených přípustných hodnot ukazatelů znečištění odpadních vod vypouštěných do vod povrchových s odůvodněním, že se jedná o výjimečný případ na nezbytně nutnou dobu ve smyslu § 38 odst. 14 vodního zákona.

7. Ze současné argumentace žadatele dle žalobce vyplývá, že ten byl roky nečinný a spoléhal na to, že přepojení volných výustí na čisticí stanici odpadních vod uskuteční ze svých prostředků město Ústí nad Labem. Podle čl. II bodu 6 závěrečných a přechodných ustanovení zákona č. 20/2004 Sb., změna vodního zákona a zákona o integrovaném záchranném systému, bylo povinností města zajistit odkanalizování a čištění odpadních vod na úroveň stanovenou nařízením vlády nejpozději do konce roku 2010. Město však svou povinnost dle žalobce nesplnilo. Žalobce trval na tom, že za situace, kdy jsou odpadní vody posledních dvanáct let dál odváděny volnými výustěmi, jelikož město nesplnilo svou povinnost, kterou mu stanovil zákon, a žadatel jako vlastník stávajících volných výustí situaci prakticky neřešil, lze stěží hovořit o výjimečném případě ve smyslu § 38 odst. 14 vodního zákona.
8. Žalobce poukázal na skutečnost, že žadatel i magistrát si skutečnosti, že se jedná o vleklý problém, museli být vědomi, neboť v původním povolení ze dne 22. 2. 2006, č. j. MM/OŽP/VHO/4497/2006/131/J-974/Ko, které bylo omezeno do dne 22. 12. 2012, byla stanovena podmínka: *„Do konce doby platnosti povolení k nakládání s vodami budou učiněna opatření k dosažení imisních standardů ukazatelů přípustného znečištění povrchových vod“*. V rozhodnutí ze dne 2. 2. 2016, č. j. MM/OŽP/VHO/74759/2015/ReK/J-974, kterým byla platnost původního povolení prodloužena do 31. 12. 2019, bylo uvedeno: *„Po provedeném řízení vodoprávní úřad rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a žadateli povolil změnu platného povolení k nakládání s povrchovými vodami spočívající v prodloužení jeho platnosti. K tomuto datu musí být realizováno přepojení výustí na kanalizaci pro veřejnou potřebu zakončenou ČOV.“* I přes tyto závěry obsažené v předchozích rozhodnutích prvostupňový orgán opět přistoupil k dalšímu prodloužení platnosti povolení s nedostatečně odůvodněným argumentem, že se jedná o „výjimečný případ na nezbytně nutnou dobu“. Žalovaný pak jeho závěr potvrdil.
9. Obdobně neřešené volné výustě téhož vlastníka jsou navíc v Ústí nad Labem dle žalobce i v dalších místech, což je vodoprávnímu úřadu z jeho úřední činnosti známo, proto se dle žalobce nemůže jednat o výjimečný případ.
10. Dále žalobce namítal, že žalobou napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce uvedl, že v § 38 odst. 14 vodního zákona sice není taxativní výčet přípustných důvodů povolení výjimečného vypouštění odpadních vod nad rámec předepsaných emisních limitů, ale jeho aplikace musí být v souladu se smyslem a účelem vodního zákona. Také by měla typově odpovídat demonstrativnímu výčtu v § 38 odst. 14 vodního zákona, které je uvedeno slovem „zejména“. Uvození slovem „zejména“ podle mínění žalobce demonstrativní výčet typově charakterizuje a vymezuje určité mantinely, s nimiž by se správní orgán měl v odůvodnění vypořádat, a to obzvláště pokud do této oblasti směřují odvolací námitky. To však žalovaný dle žalobce neučinil.
11. Žalobce dále uvedl, že žadatel jako vlastník kanalizace nechal zpracovat studii *„Ústí nad Labem, Vaňov, Pražská ulice – odstranění výustí UL20, UL22, UL23 a UL 24 – studie*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

průchodnosti území“, ovšem ani podle jejích výsledků žádné kroky k odstranění volných výustí nekonal, protože variantu, „*která se jeví jako technicky možná a majetkoprávně průchozí*“, zpracovatel studie „*nepovažuje za optimální*“. Namísto toho žadatel zadal studii „*Ústí nad Labem Vaňov – odstranění kanalizačních výustí*“, která dle žadatele měla být dokončena 30. 6. 2022 a až podle závěrů této studie mělo být vybráno řešení. K tomu mělo dojít dle předpokladu žadatele do konce září 2022. Žalovaný, který napadené rozhodnutí vydal dne 5. 9. 2022, se vůbec nezabýval tím, zda studie skutečně byla dokončena a zda žadatel rozhodl o dalším postupu. Po rozhodnutí žadatele měla teprve být zahájena projektová činnost. Do 31. 12. 2023 by podle žadatele měla být známa koncepce nového vedení kanalizační trasy a následně by měl být upřesněn termín její realizace. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že nebyl předložen žádný důkaz o tom, do kdy má být údajně nezbytné „*výjimečně*“ umožňovat vypouštění odpadních vod nevyhovujících přípustným hodnotám ukazatelů znečištění, a zda a jak bude problematika dotčených odpadních vod vyřešena. Veškerá tvrzení o nezbytnosti zachování současného nevyhovujícího stavu a jeho výhledovém řešení jsou po mnoha letech opět jen tvrzeními žadatele.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření trval na tom, že skutkový stav, kdy probíhá projekční příprava, jež má za cíl připojení na kanalizaci zakončenou centrální čistírnou odpadních vod, je výjimečným případem. Jedná se o stav, pro jehož skutečné řešení je projekt a realizace napojení na čistírnu odpadních vod nezbytná. Okolnost, že projekční příprava řešení trvá déle, než jaký byl původní předpoklad v předchozích řízeních, neopravňuje vodoprávní úřad k hodnocení, že se v dané věci nejedná o výjimečný případ. Míra ohrožení veřejného zájmu na ochraně jakosti povrchových vod a vodních ekosystémů byla přitom v prvoinstančním řízení hodnocena na základě předložených podkladů rozhodnutí, kterými byla vyjádření správců vodních toků a stanoviska orgánu ochrany přírody.
13. Dále žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí vyložil na základě příkladů uvedených v § 38 odst. 14 vodního zákona účel tohoto ustanovení tak, že je jím umožnění legálního vypouštění odpadních vod do vod povrchových do okamžiku splnění nezbytné podmínky realizace skutečného řešení, které umožní odstranění stávajících výpustí. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval dokončením studie „Ústí nad Labem – odstranění kanalizačních výpustí“ z toho důvodu, že v prvoinstančním rozhodnutí byla žadateli jako vlastníku kanalizace stanovena povinnost předložit harmonogram průběhu prací. Zda bude ke stanovení tohoto harmonogramu využita jako podklad předmětná studie, je na uvážení žadatele jako vlastníka kanalizace.
14. Žalovaný považuje za prokázanou nezbytně nutnou dobu, o kterou bylo možno v předmětném řízení prodloužit povolení, dobu do 31. 12. 2023. Do uvedeného data bude znám harmonogram prací na základě zvoleného technického řešení, tj. koncepce nového vedení trasy kanalizace a termín realizace. Jedná se o dílčí termín (milník), od kterého následně bude stanovena konečná doba trvání výjimečné situace.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

15. Osoby zúčastněné na řízení 1), 2) a 3) se k předmětnému řízení jako osoby zúčastněné na řízení výslovně přihlásily, ale žádná se k věci nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

16. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
17. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

18. V § 38 odst. 10 vodního zákona bylo stanoveno, že při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních stanoví vodoprávní úřad nejvýše přípustné hodnoty množství a koncentrace vypouštěného znečištění (emisní limity) a objemu vypouštěných vod. Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových je vázán ukazateli vyjadřujícími stav vody ve vodním toku, normami environmentální kvality, ukazateli a hodnotami přípustného znečištění povrchových vod, ukazateli a nejvýše přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod (emisní standardy) stanovenými nařízením vlády a náležitostmi a podmínkami povolení k vypouštění odpadních vod, včetně specifikací nejlepších dostupných technologií v oblasti zneškodňování odpadních vod a podmínek jejich použití, které stanoví vláda nařízením a nejlepšími dostupnými technikami v oblasti zneškodňování odpadních vod. Při povolování vypouštění odpadních vod do vod podzemních je vázán ukazateli vyjadřujícími stav podzemní vody v příslušném útvaru podzemní vody, ukazateli a hodnotami přípustného znečištění podzemních vod, ukazateli a přípustnými hodnotami znečištění odpadních vod a náležitostmi a podmínkami povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, které stanoví vláda nařízením.
19. V § 38 odst. 14 vodního zákona bylo stanoveno, že vodoprávní úřad může na základě žádosti znečišťovatele povolit ve výjimečných případech na nezbytně nutnou dobu, zejména při uvádění čistírny odpadních vod do provozu, při zkušebním provozu, nezbytných opravách či změnách zařízení ke zneškodňování odpadních vod a při haváriích těchto zařízení a v případech, kdy odpadní vody budou do povrchových vod vypouštěny řízeným způsobem, při současném stanovení dalších podmínek, které omezí možnost zhoršení jakosti povrchových vod, vypouštění odpadních vod s přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod vyššími než hodnoty stanovené vládou nařízením podle odstavce 10 nebo podle § 31 vodního zákona.
20. Pro posouzení předmětné věci je zásadní, že z obsahu správního spisu vyplývá, že o udělení povolení k vypouštění odpadních vod bylo prvně rozhodnuto již rozhodnutím ze dne 22. 2. 2006, č. j. MM/OŽP/VHO/44972006/131/J-974/Ko, a následně bylo vždy z důvodu uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí k odstranění přímého vyústění kanalizace do vodních toků toto povolení měněno rozhodnutím ze dne 22. 2. 2013, č. j. MM/OŽP/VHO/63785/2012/Rek/J-974, a rozhodnutím ze dne 2. 2. 2016, č. j. MM/OŽP/VHO/74759/2015/Rek/J-974. V každém z těchto rozhodnutí bylo stanoveno, že do uplynutí povolené výjimky musí být nežádoucí stav odstraněn a volné výustě kanalizací do vodních toků musí být napojeny na čističku odpadních vod. Z uvedeného vyplývá, že stav odporující zákonné úpravě obsažené ve vodním zákoně, který musel být upravován vydáním zvláštního povolení k vypouštění odpadních vod, trval minimálně od roku 2006 a doba trvání „výjimky“ byla správním orgánem neustále prodlužována.
21. Na tuto skutečnost reagoval i sám žalovaný, když v rozhodnutí ze dne 11. 2. 2021, č. j. KUUK/024280/2021/ZPZ/ODV-617, kterým bylo zrušeno prvotní rozhodnutí prvostupňového orgánu v soudem přezkoumávané věci, uvedl, že *„bylo předně namístě odůvodnit, v čem spočívá právě v daném případě výjimečnost vypouštění odpadních vod nad rámec limitů vyplývajících z nařízení vlády, opravňující ve smyslu § 38 odst. 14 vodního zákona k jeho povolení (nutnost odůvodnit splnění této podmínky je o to naléhavější, že se jedná o prodloužení povolení vícekrát opakované, což naopak splnění tohoto zákonného předpokladu může ve skutečnosti zpochybňovat)“*.

22. Primárně se soud zbýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení výjimečnosti situace, za které bylo povolení uděleno.
23. V prvostupňovém rozhodnutí, při jehož vydání byl prvostupňový orgán vázán výše uvedeným právním závěrem žalovaného, je uvedeno na straně 3: „V doplnění podání žadatel uvedl, že v současné době je vyhotovena projektová dokumentace na podchycení výústí pod názvem *"Vaňov – kanalizace a převedení odpadních vod na ČSOV Ústí n. l."*, na kterou bylo vydáno územní rozhodnutí již v roce 2015 a jehož platnost byla prodloužována. V zájmovém území se ovšem jedná o velmi finančně, technicky a časově náročnou akci, což byl také hlavní důvod, proč město Ústí nad Labem od realizace této stavby upustilo. Mezi městem Ústí nad Labem a Severočeskou vodárenskou společností a. s. byla dohodnuta spolupráce a společně zadána studie *"Ústí nad Labem Vaňov – odstranění kanalizačních výústí UL25, UL26, UL27 a UL111"*. Studie bude dokončena do 30. 6. 2022. Podle závěrů a doporučení studie bude vybráno technicky i ekonomicky nejefektivnější řešení. Žadatel předpokládá, že rozhodnutí o způsobu řešení odstranění kanalizačních výústí na území Vaňova bude učiněno do konce září 2022, a poté bude zahájena projektová činnost. Z uvedeného důvodu je požádáno o prodloužení doby platnosti stávajícího povolení do 31. 12. 2023. Do uvedeného data by měla být známa koncepce nového vedení kanalizační trasy a upřesněn termín její realizace.“. Na straně 4 prvostupňového rozhodnutí je pak k otázce výjimečnosti uděleného povolení uvedeno: „Vodoprávní úřad při posuzování žádosti o prodloužení platnosti povolení do 31. 12. 2023 prověřil vliv vypouštění odpadních vod na dotčené vodní útvary, vzal v úvahu náročnost přípravy realizace stavby odstranění předmětných volných výústí a potřebu výběru technicky i ekonomicky nejefektivnějšího řešení. Dále vodoprávní úřad přihlédl ke skutečnosti, že stávající producenti mají před vypouštěním odpadních vod osazeno předčištění ve formě septiků, případně domovních čistíren odpadních vod a noví nebudou na předmětnou kanalizaci připojováni. Vodoprávní úřad zohlednil vznesené požadavky správce povodí a orgánu ochrany přírody, které byly zapracovány do podmínek tohoto rozhodnutí.“
24. V žalobou napadeném rozhodnutí je pak na straně 4 k odvolací námitce vztahující se k posouzení výjimečnosti posuzované situace uvedeno: „... platná právní úprava neobsahuje taxativní výčet přípustných důvodů pro povolení výjimečného vypouštění odpadních vod nad rámec předepsaných emisních standardů. Nic nebrání tomu, aby za takový důvod byla považována rovněž příprava a realizace úprav na kanalizaci pro veřejnou potřebu zakončené čistírnou odpadních vod, které jsou pro odstranění stávajících volných výústí nezbytné, a aby tudíž naplnění takového účelu, jako nezbytné podmínky jakéhokoliv skutečného řešení, mohlo být považováno za výjimečný případ, který opravňuje příslušný vodoprávní úřad k postupu podle § 38 odst. 14 vodního zákona.“
25. Na výslovnou odvolací námitku obsaženou v odvolání podaném žalobcem proti prvostupňovému rozhodnutí, že důvod pro vydání povolení neodpovídá důvodům uvedeným v § 38 odst. 14 vodního zákona, tedy žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí reagoval pouhým strohým tvrzením, že „nic nebrání tomu, aby za takový důvod byla považována rovněž příprava a realizace úprav na kanalizaci pro veřejnou potřebu zakončené čistírnou odpadních vod“.
26. V § 38 odst. 14 vodního zákona byl obsažen demonstrativní výčet případů, kdy lze ve výjimečných případech na nezbytně nutnou dobu povolit vypouštění odpadních vod s přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod vyššími než hodnoty stanovené vládou nařízením podle tehdejšího odstavce 10 tohoto paragrafu nebo podle § 31 vodního zákona. V předmětném ustanovení jsou jako výjimečné případy uvedeny

následující situace: uvádění čistírny odpadních vod do provozu, zkušební provoz čistírny odpadních vod, odstávky zařízení při nezbytných opravách či změnách zařízení ke zneškodňování odpadních vod a havárie těchto zařízení. Je evidentní, že situace uvedené v příkladném výčtu odpovídají krátkodobým výpadkům fungování čističky odpadních vod či zařízení zneškodňujícího odpadní vody.

27. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný se ve svých rozhodnutích žádným způsobem nezabývali charakterem případů, které byly demonstrativně v § 38 odst. 14 vodního zákona uvedeny a vůbec nezdůvodnili, proč je možné dlouhodobě (v době rozhodnutí nejméně 16 let) trvající stav absence napojení kanalizace na čističku odpadních vod považovat za odpovídající krátkodobým omezením provozu čističky odpadních vod či zařízení ke zneškodňování odpadních vod uvedeným v demonstrativním výčtu § 38 odst. 14 vodního zákona. Správní orgány tedy dostatečně neodůvodnily, proč je možné předmětný skutkový stav považovat za výjimečný případ ve smyslu § 38 odst. 14 vodního zákona. V tomto směru tedy soud považuje žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek důvodů.
28. Ze žalobních námitek dle soudu pak vyplývá i další námitka nepřezkoumatelnosti vztahující se ke stanovení délky trvání prodlouženého povolení. Prvostupňovým rozhodnutím byla platnost povolení k vypouštění odpadních vod časově omezena do 31. 12. 2023. Z výše citovaného odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že k prodloužení povolení a stanovení délky jeho trvání bylo správním orgánem prvního stupně přistoupeno zejména na základě doplnění spisu o vyjádření žadatele ohledně postupu při vyhotovování projektové dokumentace s odkazem na zadání studie, která měla být dokončena do 30. 6. 2022 s tím, že rozhodnutí o způsobu řešení odstranění kanalizačních výústí bude učiněno do konce září 2022 a následně bude zahájena projektová činnost. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že ke svému sdělení ze dne 9. 3. 2022 žadatel nepřiložil žádné doklady, které by jeho tvrzení potvrzovaly.
29. Správní orgán prvního stupně tedy stanovil délku doby trvání povolení k vypouštění odpadních vod pouze a výlučně na základě nedoloženého sdělení žadatele. Ale ani v tomto sdělení nebyl uveden žádný důvod pro stanovení délky platnosti právě do 31. 12. 2023, když nejzazším termínem zmíněným v tomto sdělení bylo září 2022, kdy má být zahájena projektová činnost. Ve vztahu ke stanovení délky trvání povolení pak správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že *„vzal v úvahu náročnost přípravy realizace stavby odstranění předmětných volných výústí a potřebu výběru technicky i ekonomicky nejefektivnějšího řešení“*. Na výslovnou odvolací námitku žalobce, že není vůbec zřejmé, proč správní orgán prvního stupně považuje za nezbytné povolit vypouštění odpadních vod, které překračují zákonné limity znečištění, právě do 31. 12. 2023, žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí reagoval závěrem, že: *„Za nezbytnou dobu k povolení vypouštění vod nad rámec předepsaných emisních standardů lze v souladu s účelem platné právní úpravy oprávněně považovat například dobu nezbytně nutnou k provedení potřebných investičních opatření na veřejné kanalizaci.“* V textu žalobou napadeného rozhodnutí je dále uvedeno: *„Termín 31. 12. 2023, do kterého vodoprávní úřad napadeným rozhodnutím prodloužil stávající povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, je dle odůvodnění datum, kdy nejpозději bude známa koncepce nového vedení trasy kanalizace a upřesněn termín realizace akce.“*
30. S ohledem na výše uvedené musí soud konstatovat, že z prvostupňového ani žalobou napadeného rozhodnutí nelze zjistit, na základě jakých skutečností a konkrétních úvah dospěly správní orgány k závěru, že právě 31. 12. 2023 je termín, do kterého bude dokončena

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

projektová příprava stavby napojení výustí na čističku odpadních vod a bude upřesněn termín její realizace. Jediným důvodem pro stanovení uvedeného termínu, který z obsahu správního spisu a rozhodnutí vyplývá, je skutečnost, že právě do tohoto termínu žadatel o prodloužení povolení požádal. V tomto směru je dle soudu žalobou napadené rozhodnutí opět zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

31. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobou napadené rozhodnutí výrokem I. tohoto rozsudku zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm budou oba správní orgány podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Totožnou vadou trpí i prvostupňové rozhodnutí, ovšem s ohledem na to, že obecně lze konstatovat, že v rámci odvolacího řízení je možné zhojit nedostatek prvostupňového rozhodnutí spočívající v nedostatku odůvodnění, soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí.
32. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování stanovami žalobce, neboť nebylo pochybností, že byl účastníkem předmětného správního řízení a žaloba byla podána prostřednictvím jeho datové schránky. Dále soud neprovedl dokazování rozhodnutím Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 22. 2. 2006, č. j. MM/OŽP/VHO/4497/2006/131/J-974/Ko, a rozhodnutím Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 2. 2. 2016, č. j. MM/OŽP/VHO/74759/2015/ReK/J-974, pro nadbytečnost, neboť mezi účastníky nebylo sporné, že povolení bylo opakovaně prodlužováno a vždy byl termín prodloužení stanoven jako konečný. Soud neprovedl dokazování ani prvostupňovým rozhodnutím, odvoláním žalobce ze dne 7. 5. 2022, žalobou napadeným rozhodnutím, dokladem o doručení žalobou napadeného rozhodnutí do datové schránky žalobce, které jsou součástí správního spisu, jakož ani celým správním spisem, jak navrhoval žalobce, neboť ve správním soudnictví se správním spisem, v jehož rámci bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, dokazování neprovádí.
33. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. tohoto rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 3 000 Kč odpovídající uhrazenému soudnímu poplatku.
34. O náhradě nákladů řízení u osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných jim může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání náhrady nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení. Proto soud výrokem III. tohoto rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. března 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.